

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 14.

W NIEDZIELĘ DNIA 18. LUTEGO 1798.

Z Wiednia d. 10. Lutego.

Przeznaczony do tutejszego Cesar. skiego dworu Francuzki ambasador jenerał Bernadotte, przybył tu d. 8. t. m. wieczor z dwiema adiutantami i z dwiema sekretarzami.

Z Paryża d. 26. Stycznia.

Jenerał Buonaparte, który w krotce do Rastadt odjedzie, odebrał ostateczną instrukcyą, żeby pokoy z Rzeszą w miesiącu jednym zakończył, albo Rzeszy na nowo wowę wypowiedział. Wspomniany jenerał, chce dla swojej żony dobra Dravel o 6 godzin od Paryża odległe kupić, które do 15,000 liw: dochodu czynią, wielki ogród i piękny zamek mają.

Względem poselstwa P. Stael do Paryża jeszcze rzecz nie ukończona. Gabinet Sztokolmu chce wprzód, żeby dyrektoryat hrabiego Fersen w Rastadt uznał, i życzy sobie, żeby do dworu Sztokolmskiego obywatela Noel jako posła wysłał.

Korwetta la Volante, która Pichegru, Barthelemy, Lafon, Ladebat i 13 innych deputowanych do Cayenny zawiozła, do

Rochefort nazad powrociła. Wszyscy ci deputowani po 52 dniowej podróży stanęli tam zdrowi, i nie prawda, żeby Barthelemy miał w drodze umrzeć. Od wielu wyprowadzonych nadeszły tu listy. Gdy tam stanęli odebrali swoje pieniądze i rzeczy, i dobrze ich przyjęto. Barthelemy, Pichegru i bywszy deputowany Larue zostali do Sanamar, o 25 mil od Cayenny odległego miejsca, okolic urodzajnych i zdrowych zaprowadzeni. Tamtejsi dziecy ludzie dobrowolnie ofiarowali się wystawić wygodne budy dla wyprowadzonych. Barthelemy oprócz swoich służących ma 3 oliwkowych ludzi bardzo sobie przychylnych. Do bywszego reprezentanta Larue przywiązał się także jeden dziki człowiek. Ten i inni wyprowadzeni zapraszają swoje żony, żeby się do nich z swemi dziećmi, nabrawszy narzędzi rolniczych, instrumentow i innych drobnosci i towarow lubionych od dzikich, do nich przenieśli.

Podług urzędowego raportu z Korzyki pod dniem 30 grudnia, zarazliwa

choroba wcale tam już ustała. Mieszkań-
nia w okolicy Solaro, gdzie się ta choroba
pokazała, zostały spalone; ale mieszkań-
cy odbiorą za nie wynagrodzenie.

Minister wojny wydał do generałów
i inspektorów armii okólnik, w którym
zaleca im, żeby mieli staranność, aby za-
sady republikańskości w żołnierzach powra-
cających do ojczyzny nie wygasły. "Po-
koy, mówi, jest prawda już na lądzie
przywrócony, i Rzeczpospolita nie ma się
więcej przyczyny o swój byt obawiać;
ale wewnątrz siebie ma nieubłaganych nie-
przyjaciół, którzy niezgodę i niespokoy
ność robią. Przy korpusach nie ma być
nazwisko pułkownika; podpułkownika Mei-
pana &c. cierpiane, ale na to miejsce
pękne imię obywatela używane. Ci genera-
łowie, którzy najlepiej zachowają wo-
jsko, od zastawionych na niego sideł, zy-
ską ufać u dyrektoryatu. „

Rzeczpospolita Cysalpińska nie chce
do proponowanego od króla Sardyńskiego
przystąpić alliansu, poki wprzód formal-
nego z Rzeczpospolitą Francuską alliansu
nie zawrze.

Urząd ministra skarbowego, miał
być bankierowi Haller, podskarbiemu je-
neralnemu Włoskiej armii proponowany,
ale go nie przyjął.

Hrabia Cabarrus odjeżdża ztąd za 8 dni
do Madrytu nazad. Utrzymują tu, że
dwór Hiszpański za nadto się do dworu
Portugalskiego przychylnym okazał i za
nim się interesował. "Každy się pyta.
mówi Poultier w swoim dzienniku, iak się
interessa z Portugalią ukończą, i co się z
kawalerem d'Aranjo stanie; czy pokóy z
Portugalią będzie zawarty, lub czy z Liz-
bony nasze woyska do Londynu pomasze-

rują. O tym dowiemy się, mówi dalej,
iako tylko hrabia Cabarrus wyiedzie. „

Bywszy w Rzymie ambasador Bu-
naparte zasiadł już w radzie 500, iako de-
putowany Korsyki.

Tuteysze urzędowe pisma przywo-
dzą, iako dalszy ciąg dowodów, o za-
szłych w Rzymie zdarzeniach listy obcych
tam posłów i agentów, którzy w nich
swoje myśli o tych zdarzeniach otwierają.
W wstępie do tego zbioru, który się już z
15 takowych sztuk składa stoi: "Kardynał
Doria, który dawniey 12 lat w Paryżu Pa-
piezkim nuncyuszem zostawał, umyślnie
sekretarzem stanu, na miejscu kardynała
Busca mianowany został, aby rząd Fran-
cuzki uwierzył, iż rząd Papiecki odmienił
swoją politykę, czego iednak nigdy nie
zrobił. Nadaremnie dopominano się o za-
boyców Bassevilla, &c. Sekretarz legacyi
Pruskiej Corona, Szwedzki poseł i inni
diplomacyjni agenci w Rzymie ganią
wszyscy w swoich listach do Buonaparte-
go, postępek rządu Rzymskiego w d. 28
grudnia. Zaświadczaia nawet, że woyska
Papiezkie na piśmie rozkaz miały, strzela-
nia do Francuzów. Szwedzki poseł, gdy
chciał nappierwey do Buonaparte go po-
spieszyć, obrocili żołnierze przeciw niemu
broń. Tenże mówi w liście swoim, że
kapitan Amedei, który na ów czas nad
woyskiem miał kommandę, nosi zabraną
generałowi Duphot szablę, iako znak od-
niesionego zwycięztwa, kapral, który do
niego strzelił miał sierżantem zostać, a
osoba idna zdobyła po nim złoty zegarek
&c. „

Cechmistrz Ochs, który się tu iako
deputowany Bazylei znayduie, pisząc do
swych kommittentów wyraził im z gorli-

wością republikancką, że im ostatni raz daie tytuł wiele mogących i potężnych pa- now, gdyż piękny tytuł obywatela musi mieysce iego nadal zastąpić. Uważa on iako zrobioną rewolucyą w Szwajcaryi. W Bazylejskim będą już zgromadzenia pierwiastkowego zrobione dla ułożenia konstytucyi &c.

Dnia 23 dekretowała już rada 500 na wniosek jenerała Jourdan, że przeznaczony 1000 mill. liwr. dla obrońców oyczyzny, będą w formie tontynu na dożywotnie intraty podzielone, i te się zaczną od powszechnego pokoju. Kazdego intrata będzie stosowana do lat służby w wojnie rewolucyney, nie mając względu na stopień. Naywiększa intrata będzie 1500 liw. umierającego intrata spada na wszystkich, a gdy wszyscy dojdą do 1500 liw. dopiero spada na narod. Dług ten iako jest święty, tak też nie będzie nigdy zatrzymany. Oznaczona niniejszą ustawą intrata, nie odeymie wyznaczoney niektórym osobom pensyi, chyba gdyby ta intrata przypadła na osobę, którejby pensya 1500 liw. lub więcej wynosiła, będzie iey wolno na ten czas iedno tylko z tego dwoyga sobie obrać.

Po okropnym odmalowaniu przez Riou obchodzenia się w Anglii z naszymi niewolnikami, dekretowała rada 500 d. 24, żeby dyrektoryat z przeznaczonych mu na nieprzewidziane wydatki 16 mill. użył na utrzymanie tych niewolników, a jeżeliby te nie wystarczyły, tedy resztę ma dobrać z dobrowolnych składek, a dla dopełnienia tej summy będzie tak nazwana taxa ludzkości na bogatych postanowiona. Rada starszych obydwie te rezolucye potwierdziła.

Wczoray zasiadł Santhonax bywszy

kommisarz w St. Domingo, iako deputowany z tej wyspy w radzie 500. Wkrótce ma się z uczynionych mu zarzutów oczyścić.

Z Paryża d. 28. Stycznia.

Rządzący senat Berneński kazał się Francuzkiego, jenerała Pouget zapytać, dla czego on z kolonną 15,000 woyska w Carrouge stoi. Jenerał ten odpowiedział ustnie, że on się wcale polityką niezatrudnia, i nie więcej na świecie nie zna, iak powiedzieć z rozkazu dyrektoryatu woyskom swoim: w prawą, lewą, na przod, marsz! Berneńscy deputowani, niekontenci z tej odpowiedzi, żądali od niego na piśmie odpowiedzi; on dał im takową odpowiedź: "Przez waszych wysłańców P. majora de Rovereaz i P. kapitana Rigaud odebrałem waszą depeszę, podpisaną do jenerała Malseny, a w iego nieprzytomności do kommanderującego jenerała w Ain i Montblanc departamencie. Francuzcy wolownicy nie mogą i nie powinni się w politykę mieszać; obowiązkiem ich jest wykonywać rozkazy, które od najwyższej władzy odbierają, i mają się za szczęśliwych, że są przywodzeni od rządu, którego mądrość i sprawiedliwość w historii wolnych ludów na zawsze pamiętną epoką będzie."

Później wydał dyrektoryat wyrok względem aresztowania przez rząd Berneński P. Junod który z dalszych swych skutków daleko jest ważniejszy. Ma być uczynione wyszukanie, czyli ten obywatel aktualnie jest rodem z kraju Wodów, i czyli rządy Berna i Freyburga przestąpiły wyrok Francuzkiego rządu, przez który patryotów kraju Wodów w swoją wzięt opiekę, i na członki owych rządów, za

każdy ucisk ich osób, lub majątku osobistą odpowiedzialność włożył. W przypadku gdy się okaże, że Junod z kraiu Wodow jest rodem, ma obywatel Mengaud nasz w Bazylei minister, natychmiast jego uwolnienia żądać, a gdy to nie nastąpi, dać Francuzkim jenerałom na granicy stojącym znać, którzy już rozkaz mają do aresztowania, gdzie tylko napadną rządow Berna i Freyburga członków.

Wyprowadzonym w Cayennie daia całkowitą porcyą żywności, suknie i inne do potrzeby rzeczy dostawia im rządca Kolonii. Francuzki agent wyznaczył im na 20 mil kraiu, gdzie pod dozorem zwierchności spacerować mogą. potym dał każdemu sztukę roli do uprawy i mogą więcę kupować i zakłady czynić. Porcyę które im daia, są porcyę marynarskie, zamykające w sobie wino, mięso, leguminę, drzewo, &c.

Dyrektoryat wysłał obywateli Monge, Daunou i Florent w szczególniejszym zleceniu do Rzymu. Spokojny charakter i zasługi tych mężów, każą się spodziewać, że zgromadzone skarby kunsztów i umiętności w Rzymie, od zemsty, którąby się nasi wojownicy z pierwszego razu unieść mogli, potrafią zasłonić.

Instytut narodowy, na miejsce Sicard, nauczyciela głuchych, którego dyrektoryat od ustawy d. 19 fructidor nie wyłączył, obrał obywatela Cailhafa.

Dzisiejszy Redaktor przywodzi z Strasburga artykuł podług którego fakcyą Angielska różne fałszywe przeciw Buonaparcie i Rewbellowi pozmyślała dowody iakoby przeciw wolności Francuzkiejstawiali, resztę dyrektorów i członki o-

bydwoch rad wyrznać chcieli i sami całą władzę osiągnąć pragneli &c. W tymże artykule dodaie, że obydwie te osoby w największym są niebezpieczeństwie.

Dwor Madrycki mianował już innego ambasadora do Paryża. Słychać, że Xzę pokoju wszystkie urzędy składa. Dzisiejszy Redaktor biie bardzo przeciw Szwajcarskim powiatowym urzędnikom, że uciskają lud wiejski i w czasie swego 6 letniego urzędowania zbierają po 100,000 talarów.

Przez rewolucyą w Hollandyi, o której Batawski poseł Meyer przez kurjera wiadomość odebrał, i w tym i kraiu, mówi Redaktor, pozbawiono gabinet Angielski wszelkich nadziei i nowy cios mu zadano.

Armatorowie w Bordeaux i innych portach offiarowali powiększey części bez nadgrody 98 wielkich okrętów do wylądowania do Anglii.

Zona zmarłego w Konstantynopolu w kwiecie młodości ambasadora Aubert-Dubayet, dopiero w przestym miesiącu tam przybyła.

W Aix nazwano bramę i ulicę, którą powracające z Włoch woyska maszerowały, bramą i ulicą Włoską.

Hiszpański poseł Azara ieszcze z Rzymu nie wyjechał, tylko kurjera do swego dworu wyprawił.

„Zdaie się bydz rzeczą pewną mówią tuteysze pisma, że z państw kościelnych osobna rzeczpospolita od Cysalpinskię uformowana będzie, i może nowa rzeczpospolita Rzymska powstanie.“

Dziennik *le Publiciste* przytacza, co następuje: „Dyrektoryat dowiedziawszy się o poruszeniach insurrekcyynych na pra-

wem brzegu Renu, które Anglii przypisują, jako szukającej wszelkich sposobów do zerwania kongresu w Rastadt, zaraz przedsięwziął dogodne środki do przydużnienia ich w samym początku i do ukarania wichrzycieli czy oni są Francuzi lub Niemcy. „

Słychać, że Verninac, który już dawno był w Konstantynopolu, ma tam znów jako ambasador pojechać.

W tych dniach odkryto tu kompanię fałszarzy monety, która dla tym lepszego ukrycia swego oszukaństwa podjęła się dostawiać guziki do mundurów dla armii Angielskiej. Między niemi znajduje się bywły margrabia Montecclit. Inną areztowano także kompanię, za fałszowanie biletów skarbowych.

Zebrań w Paryżu biskupi wydali pasterski list napominając katolików do czynienia na wyładowanie do Anglii składek. — Dziennik *la Clef des cabinets* przytacza, że Barthelemy pisał do dyrektoryatu usprawiedliwiając się i prosząc go, aby mu pozwolił się do Hiszpanii udać.

Z Kadyx donoszą, że co jednak powiedzieć nie można, że wicekról Mexiku margrabia Branciforte z całą tam rodziną zamordowany został.

Jenerał Buonaparte dotąd się w Paryżu znajduje. — Od armii Renu przybył tu głowa sztabu jenerał Cherin. Jenerał Kellerman znajduje się tu także.

Na nowej sali rady 500 oprócz innych bustów będą statui: Brutusa, Katona, Cicerona, Solona, Demostenesa i Liurga postawione.

Trzeci dodatek do emigrantów listy ma być drukowany, i ten zamyka w sobie do 20,000 emigrantów. — Nasze dzien-

niki obwiniają także Genewę, nazywając ją matym w Szwajcarach Koblentz. — Część armii Mogunckiej ofiarowała także dzienny swój żołd na wylądowanie do Anglii.

Rada 500 dekretowała, że wyszłe lossem członki z bywszej konwencji, i te co teraz wyjdą, mogą być w nadchodzących elekcyach nazad na deputowanych obrane. — Taxa ludkości dla niewolników Francuzkich w Anglii, została już od rady 500 uchwaloną. Wszystkie osoby, które płacą podatek zbytkowy, muszą w lociu dniach połowę tego podatku złożyć.

Dziennik jeden mówiąc o bliskim odejździe jenerała Brune w pewnym zleceniu od dyrektoryatu, wyraża: „Jenerał ten ma się udać do jednego z dworów, który może wszystko zyskać przez alians z nami, a przeciwnie wszystko stracić, jeżeli go odmówi. „

Z Rastadt d. 30. Stycznia.

Oto jest urzędowa nota młpistrów Francuzkich, na odpowiedź deputacyi Rzeszy:

„Niżej podpisani, odebrali odpowiedź deputacyi Rzeszy, względem propozycyi Renu za granicę Rzeczypospolitej Francuzkiej, odsyłając ją swemu rządowi, nie mogą się uwolnić od przełożenia, że się gruntuje na zasadach istotnie błędnych. Wiadomo jest całej Europie, że Rzesza wydała wojnę Rzeczypospolitej w czasie, gdy ta szczerą chęć miała i mocne postanowienie utrzymania z nią pokoju; nie można tu więc nadciągać deklaracyi, że Rzeczpospolita nigdy w celu zwiększenia się przez zdobycze wojny prowadzić nie będzie; deklaracyi, która procz tego w żaden sposób nie wyłącza słusznych wynagrodzeń, a nadewszystko w przy-

padku niesprawiedliwej napaści, i która niszczyć nie może prawa, zaradzenia własnemu bezpieczeństwu przez ustanowienie granic stałych. Z drugiej strony widoczną jest rzeczą, że konstytucja Rzeszy przez zmniejszenie państw iey nie będzie zniszczoną. Nakoniec przedugodne artykuły pokoju, do którego Rzesza Niemiecka nienależała nawet, przywiedzone tu słuszenie bydź nie mogą, zwłaszcza w czasie, gdy te artykuły, na artykuły ostatecznego pokoju później zawartego, zmienione zostały. Na tych wszelako trzech zasadach gruntuie się odpowiedź deputacyi Rzeszy, która od momentu, gdy one za błędne uznane są, tym samem utrzymać się nie może. Powody więc, na których gruntuie się żądanie rzeczypospolitey Francuzkiej trwają w swojej całości. Wynadgrózenie żądane od rzeczypospolitey jest sprawiedliwe, bezpieczeństwo iey wymaga Renu za granicę, a spokojność Rzeszy bardziey ieszcze tey wyciąga granicy, deputacya Rzeszy znagliwą była do przyznania urzędownie, że *repleta Francuz: nie powiększy się znacznie, ani co do swojej mocy ani co do wielkości, przez nabycie nadreńskich prowincyy, czyli one uważane będą względnie propocyi, czyli względnie ięzyka, obyczajow i sposobu myślenia.* Z tego przełożenia, na które odpowiedź dana bydź nie może, wypada, że rzeczpospolita Francuzka nie z chęci powiększenia się żądała Renu za granicę, i że do żądania swego ma powód daleko ważniejszy; powód obydwoom mocarstwom wspólny, to jest przez ustanowienie nieodmiennych granic zabezpieczyć przyszłą spokojność. Oto jest cała rzecz o którą w tym momencie idzie; ale nie o zbior kwestyy, któ-

reby deputacya, na miejsce prawdziwego naradzeń przedmiotu podstawić chciała.

Niżey podpisani iednę tylko przydadzą uwagę, to jest: że prędkie zezwolenie na żądanie rzeczypospolitey, następne roztrząśnienie zostaiących ieszcze kwestyy i zawarcie stałego pokoju zniszczą wszelki pozor w zaiemnych skarg i zażaleń; ten jest iedyny sposob okazania istotney a nie pozorney tylko chęci, aby ustały nieszczęścia wojny. Dnia 9 Pluvios w roku 6 (d. 28 Stycznia.)

Pełnomocni ministrowie rzeczypospolitey Francuzkiej,

Treilhard.

Bonnier.

Z Medyolanu d. 18. Stycznia.

Przytaczamy tu list który, [podług gazet Turyńskich, miał bydź pisany od króla Neapolitanskiego do Papieża.

“Król Jmć z zadziwieniem dowiedział się oaszłym w Rzymie dnia 27 i 28 grudnia zdarzeniu, i rozważywszy go dostatecznie, wysłał natychmiast kawalera Micheroux do kommandanta Polskiego, ambasadora Buonaparte i dyrektoryatu Cysalpińsk: dla dowiedzenia się o zamiarach iakie mieć mogą względem państw Papieżkich. Wysłał przytym do Wiednia i dyrektoryatu do Paryża, dla powzięcia wiadomości o zamysłach dwoch tych rządów względem złamania zawartego traktatu w Campo Formido. Tym czasem zaś nim kardynał Braschi i P. Galepi złożą napismie swoje objaśnienia, J. K. Mei zapewnia Oyca Sgo, że wszystkiemi swoimi siłami, bronić będzie, równie Stey iego osoby, iak ludu i Patrimonium Sgo Piętra.”

Rada wielka Cysalpinow Ina wniesienie Bragaldi pomimo sprzeciwiania się Dan dalo, wydała na dniu 10 wyrok stanowiący, że kardynałowie znajdujący się w kraich rzeczypospolitey złożyć mają w ręce dyrektoryatu odwołanie przysięgi wykonanej Papieżowi i zrzeczenie się kardynałstwa w przeciągu 48 godzin, albo w dniach trzech opuścić kraie Cysalpinskie, ale nazajutrz żądano aby wyrok ten odeślano do komisji. Na sejsyi dnia 11 roztrząsano wniosek, który od dawnego już czasu trudni ciało Prawodawcze, to jest, czy dobra duchowne za narodowe uznane będą. Compagnoni uważał, że tym wyrokiem utraciliby 12 mill. które narod za granicą posiada; stawiał przy wniesieniu Sawonarola, odłożenia tego do dalszego czasu. — Czytano potem raport komisji wojskowej względem poselstwa dyrektoryatu, które kładzie potrzebny wydatek na utrzymanie wojsk Cysalpinskich mill. 800,000 liw. na miesiąc. Komisya do 13 mill. tylko na rok te wydatki na liczbę 19 tysięcy ludzi teraz w służbie będących wyrachowała, i zamiast uchwalenia żądanych od ministra wojennego 22 mill., proponowała wysłać do dyrektoryatu poselstwa wzywającego go, aby przesłał radzie wyszczególniony stan wszystkich wydatków. Wniosek ten przyjęto.

O zaszytym nie dawno w Luka zdarzeniu różnie mówią. Nayprzód doniesiono że demokraci zwyciężyli, i że wojska Cysalpinskie dla uskutecznienia połączenia dwóch rzeczypospolitych wezwane zostały. Pierwsze jest fałszem; ale to pewna, że wojska Cysalpinskie, które były do Massa Carrara, na dniu 6 stycznia przy-

były udały, się do Luki: iedni mówią, że wojska te składały się z dwóch pułbrigad, a inni że nie miały więcej nad 350, ludzi. Margrabia Luchesiui napotkawszy wojska te na dniu 7 w Montramitto o mil 4 od Luki, dokąd on iechał, pierwszy o marszu ich rząd Lukański uwiadomił, co nie iakie niespokojności poruszenie w mieście sprawiło, Nazajutrz postrzeżono zbliżających się Cysalpinow na gorze S. Polegnana wyniosłej nad miastem, a w krótko potem kilku officerow Cysalpinskich udało się do collegium z żądaniem wolnego dla ich wojska przeyscia, które miały iak mówili, udać się do Karfagnane. Deputowany od senatu przełożył im, że miasto Luka nie jest na drodze do Karfagnane, i że żadney od rządu Cysalpinskiego o dozwolenie przeyscia wojsk iego nieodebrawszy rekwizycyi, nie może tego dozwolić, azatym kazał zamknąć miasto i wnieść tam 2000 włościanom pikami i kosami &c. uzbroionym. Nazajutrz Cysalpinowie nie przechodząc przez Luke udali się do Karfagnane; ale nasze dzienniki dodają, że krzywda ta zemszczoną zostanie.

Z Gratz d. 6. Lutego.

Nadeszła tu wczoray z Włoch pisma i listy zapewniają, że Oyciec Święty przyszedł nazad do zdrowia. Do d. 20 stycznia wszystko było w Rzymie spokojnie, D. 17 był dla zaszłego tam nabożeństwa ważny. Z kościoła Maryi Panny na Valli cella szła wielka procesya do kościoła S. Piotra, na którey cały prawie Rzym i 15 kardynałow było przytomnych. 8 osób niosło 3 święte pamiątki tey stolicy: dawny i cudowny obraz Świętego Salwatora, cudowny obraz Maryi Panny Portico i S.

Łancuchy pierwszego Apostoła. W kościele S. Piotra postawiono wszystkie te trzy świętości na Ołtarzu Papierkim zwany, i tam przez 8 dni dla publicznego nabożeństwa wystawione były. Ktokolwiek z wiernych chrześcian w czasie tym przychodził do tego kościoła, otrzymał zupełny odpust. Całe to nabożeństwo odprawiało się z największym zbudowaniem; każdy z przytomnych wzdychał i modły swoje o uproszenie pomocy do Najwyższego posyłał. — W tym samym dniu przybiegł tam kurjer z wiadomością, że Cysalpinowie miasto Cita di Castello opanowali i będący tam garnizon mały w niewolę zabrali; tudzież że Papieżkie woyska już Tolentino opuściły i do Spoleto się cofnęły.

Wiadomości z Neapolu pod d. 16 stycznia donoszą, że Król Neapolitański margrabiego de Gallo sekretarzem stanu do zagranicznych interesów, margnarki i handlu mianował.

Z Florencyi odbieramy wiadomość, że będący tam Francuzki minister Cacault odebrał przez kurjera od dyrektoryatu zlecenie podania Toskańskiemu dworowi noty z oświadczeniem, że dyrektoryat postępek tego dworu, iako też postępek jego ministra w Rzymie, iako dowód szczerzy przyjaźni, między obiema rządami zachodzący uznaje, i że ten dwór na wzajemney tego przyjaźni polegać może.

Z Hagi d. 30. Stycznia.

Codziennie odbiera konstytucyjne zgromadzenie z różnych miejsc rzeczpospolitey z powinszowaniem addressy, o szczęśliwie ukończoney rewolucyi. Dyrektoryat wykonawczy już swoje urządowanie rozpoczął, i obywatela Vreede swoim prezydentem obrał. Zapieczętowane papiery wydziału zagranicznych interesów

otwarto zaraz dla użycia ich. Co się tyczy 8 procentów, które obywatele z swych intrat płacić muszą i pozostałych jeszcze za ległości, obmyśli dyrektoryat naydogodniejsze środki, aby zapłata ich nie sprawiła przykrości obywatelom. Zgromadzeniu podaia bardzo wiele nowych projektów, ale ono wszystkie odkłada, poki konstytucya nie będzie zrobiona.

Obywatel Van Hasten, złożył sekretaryą zgromadzenia, a wielu innych członków urzędy deputowanych. — Zgromadzenie prowincjonalne Utrechtu przyjęło dobrowolnie swoje przemienienie na administracyą i poddało się zgromadzeniu.

Z Szwajcaryi d. 25. Stycznia.

Jeszcze pod d. 12 t. m. wydał rząd Bernski odezwę do Szwajcarów, która się tak zaczęła: Ochniycie się synowie Helwecyi, Ockniycie! oyczyna jest w niebezpieczeństwie. Dalej maluje w niej korzyści terażniejszy konstytucyi Szwajcarów. Na tę odezwę nadeszły z wielu miejsc podpisy, w których mieszkańcy wszystko ofiarują na obronę oyczyny. Nawet w kraju Wodów odnowiło wiele gromad wierności przysięgi, i chcą konstytucyi Szwajcarskiej bronić. Wszystkie kantony prócz Bazylejskiego chcą przysięgę związku w Arau odnowić. W takim położeniu rzeczy, zdają się wiszące chmury nad Szwajcaryą rozchodzić.

Magistrat Schaffhausenski zniósł poddaństwo, Bazylejskim włościanom oddano rezolucyą przychylaiać się do wszystkich ich zadań.

Z Ehrenbreitstein d. 29. Stycznia.

Tu jest wszystko w pomieszaniu i strachu. Francuzi czynią przygotowania do atakowania ciężką artylleryą tej fortecy. Jutro będzie pierwsze wezwanie.

D O D A T E K

D O N° 14.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 18. LUTEGO 1798.

Z Warszawy d. 26. Stycznia.

Kommissya wspólna trzech Nayias: dworow, do uregulowania długow Nayias: Króla Jmci Stanisława Augusta i bywshy Rzępłey Polskier; przystępując do weryfikacyi długow i pretensyi do tegoż Nayias: Króla Jmci mianych i w protokole kommissyi umieszczonych; uwiadomia wszystkich wierzytelow, aby do stawienia się przed tą kommissyą bądź osobiście, bądź przez swych dostatecznie umocowanych plenipotentow, będących w stanie dania potrzebnych objaśnień w czasie weryfikacyi, w tym porządku, w jakim ciż wierzytiele zapisani zostali, i podług danych im numerow, czynić się mający; w gotowości byli. — Przeto tym-czasowo przeznaczone są tymże następujące do stawienia się terminy: — Dzień 8 podług Ruskiego kalendarza, 19 marca roku bieżącego, dla wierzytelow pod numerami od 1 aż do 5 wciąż wpisanych. D. 9. (20) marca dla tychże pod nr: od 6 — 10. — D. 10 (21) tegoż, dla tychże nr: 11 — 15. — D. 11 (22) ditto dla tychże nr: 16 — 20. — D. 15 (26) ditto od nr: 21 do 25. — D. 16 (27) ditto od nr: 26 — 30. — D. 17 (28) ditto od nr: 31 do 35. — D. 18 (29) ditto od nr: 36 — 40. — Dzień 22 marca (2) kwietnia ditto od nr: 41 — 50. D. 23 marca (3) kwiet: ditto nr: 51 do 55. — D. 24 marca (4) kwiet: ditto od nr: 56 — 60. — D. 31 marca (11) kwiet: ditto od nr: 61 — 65. — Dzień 1 (12) ditto od nr: 66 — 70. — D. 5 (16) ditto od nr: 71 — 75. D. 6 (17) ditto od nr: 76 — 80. — D. 7 (18) ditto od nr: 81 — 85. — D. 8 (19) ditto od nr: 86 — 90. — D. 12 (23) ditto od nr: 91 — 95. — D. 13 (24) ditto od nr: 96 — 100. — D. 14 (25) ditto od nr: 101 — 105. — D. 15 (26) ditto od nr: 106 — 110. D. 19 (30) ditto od nr: 111 — 120. — Każdy przeto z pomienionych wierzytelow, na trzy dni najmniej przed wyznaczonym sobie podług swego numeru do weryfikacyi terminem, u JW. pełnomocnika Nayias: Króla Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym stawiać się ma, a to tym końcem, aby tenże JW. pełnomocnik był w stanie dania potrzebnego kommissyi na czas oznaczony objaśnienia. — Dopełniwszy tego, ciż wierzytiele przed kommissyą na terminach sobie przepisanych o godzinie 9 z rana, bądź osobiście, bądź przez swych plenipotentow stawiać się mają: Będą oraz obowiązani podać memoriał w języku Niemieckim lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do poselski swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą, i dadzą wszelkie objaśnienie, których też kommissya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, ocenić i nakoniec, dopoki ich pretensye w miarę dowodow, za sprawiedliwe uznane, w ciat długow przyznanych, wpisane nie zostaną. — W przypadku gdyby który z wierzytelow ani osobiście, ani przez swego plenipotentą, na terminie sobie naznaczonym nie stanął; lub wzwyż przepisanych sobie postępowania prawideł nie zachował; pewno ma się spodziewać, iż w swym prawie upadnie i pretensya jego za nie ważną i nie być uznana będzie. — Od 1 maja nowego stylu, roku bieżącego, weryfikacya tymże samym sposobem od Nr: 121 daley nastąpi, dla przyspieszenia iednakże dzieła, podobnyż termin ustanowić się mający, ale dla większy na raz liczby wierzytelow, oznaczony będzie, i przeto wszystkich nieprzytomnych wierzytelow, iż się tu około tego czasu znajdować, albo za się przeto wszystkich nieprzytomnych wierzytelow, instrukcyami opatrzyć mają: w uchybieniu czego, wynikające skutki z praeclusyi, czyli upadku na terminie, sami sobie przypisać będą musieli. — Dan w Warsza. wie dnia 11 (22) stycznia 1798.

Kommissya wspólna Nayias: trzech Dworow, do uregulowania długow Nayias: Króla Jmci Stanisława Augusta, i bywshy Rzępłey Polskier,

Z Frankfurtu d. 30. Stycznia.

Pogłoska iakoby się kongres w Rastadt na niczym miał rozeyść, nie zdaie się tym więcej z prawdą zgadzać, że zdarzenie takowe odnowiłoby wojnę w Niemczech, a byłaby przeciw słabym stanom Rzeszy, które nie są w stanie oparcia się.

Jenerał Mack pojechał z Palsau do Salzburga. Jenerał Lefevre zniósł w Moguncyi osobistą opłatę żydów.

Z Kopenhagi d. 3. Lutego.

Wydany we Francyi dekret na zabieranie wszystkich okrętów i ładunków, na którychby się Angielskie towary znajdowały, wielkie między tutejszemi kupcami sprawił wrażenie.

Wszystkim szefom morskiego werbunku, posłano już rozkazy, do rozpisania liczby każdy w swoim dystrykcie potrzebnych ludzi do zwyczajnego uzbrojenia na rok przyszły.

Do Rygi zawinęło w przeszłym roku 942 okrętów, a 937 wyszło. Do Kadyx weszło w roku przeszłym 585 okrętów.

Nowey agendy kościelney pozwolono patentem dnia 26 stycznia w wszystkich księstwach używać.

Z Zurych d. 27. Stycznia.

Przeszley nocy nadeszła tu kuryerem wiadomość, że Francuzi do kraju wodow weszli. Nasza rada miała z tego powodu nadzwyczajną dziś sesyją.

Na w czorayszey sesyi seymu w Arau wszystkich kantonow posłowie wyiawszy Bazyleyskiego, wykonali przysięgę związku. W okolicach Münster &c. zwołano lud, że oyczyna iest w niebespieczentwie, aby się brał do obrony kraju; lecz gdy w Krüsnacht tę uczyniono propozycyą, powstało 4 ludzi, żeby wszystkich

aresztowanych natychmiast z wszelkiemi honorami uwolniono, i przywileie ludowi wrocono.

Cały kanton Zurych żąda wypuszczenia aresztowanych i powrocenia ludowi iego przywileiow.

Z Frankfurtu d. 31. Stycznia.

W momencie gdy kraie położone na lewym brzegu Renu są przedmiotem negocyacyi w Rastadt i wnioskow Europy całej, następujące pismo będzie ciekawym: *Fryderyk Wilhelm Krol Pruski &c. do Regencyi w Emmerich.* Dowiedzieliśmy się z naywiększym ukontentowaniem, że podani nasi na lewym brzegu Renu, a nayszczegulniey w prowincyi Kliwii, przywatne okazali przywiązanie do osoby naszej i domu naszego, w momencie, gdy się gotowała, chociaż w prawdzie na por tylko w składzie ich rządu odmiana, któraby ich pod obce poddała panowanie, i że oświadczyli, iż w żaden sposób takowey nie żądają odmiany. Gdy przywiązanie, miłość i wierność naszych poddanych są dla nas bardzo drogie, i gdy z radością i rozrzewnieniem widziemy tego dowody, posyłamy wam iak naywyrażniejszy rozkaz zaspokojenia całkowicie i iak nayprędzey wiernych tych poddanych, iż odmian, które im zagrażać zdają się, obawiać się bynajmniey nie mają, i że we wszystkim, co się ich dotyczy, skład rządu dziś będącego, wpływ swoy zupełny i całkowity mieć będzie. W Berlinie d. 18 Stycznia 1798.

Podpisano Fryderyk Wilhelm.

Od granic Austrii d. 22. Stycznia.

Zapewniaią, że będzie 30,000 ludzi woyska w każdej Galicyi; że jenerał artyleryi hrabia Latour naywyższą mieć bę

dzie komendę w Galicyi wschodniej, a generał leutnant hrabia Harboucourt w Galicyi zachodniej. Podług listow z Budy, w krotce w Karłowicach w Sklawonii, synod Grekow nieunitow ma się zgromadzić; nie tylko arcybiskup archimadryci, Protopopowie, ale też i inne świeckie nazywaczniejsze w narodzie osoby na nim będą przytomne. Zapewniają, że procz poprawienia wielu nadużyćciow, małżeństwo więzy ma być także zniesione.

Z Medyolanu d. 21. Stycznia.

Przybyli tu ministrowie Neapolitański i Hiszpański, którzy przy naszej rzeczpospolitej mieszkają będą. Woyska Francuzkie i Cysalpińskie wciąż posuwają się ku Rzymowi; biega nawet pogłoska, że już tam weszły. Dowiadujemy się z Genui, że tam na dniu 17 ciało prawodawcze rozpoczęło swoje sesyę. Podług przesłanego od dyrektoryatu do rady wielkiej Cysalpińskiej woyska na wyprawę tę pod poselstwa pokazuje się, że siła zbrojna

rzeczypospolitej Cysalpińskiej nie wynosi więcej nad 20 tysięcy ludzi. Rada nowo wydała wyrok, stanowiący, że wszyscy schronieni Wenetcykowie którzy dowiedzą, że żądali przyłączenia do rzeczpospolitej Cysalpińskiej, przypuszczeni zostaną do używania prawa obywatelskiego. Na iedney z ostatnich selsy członek ieden donosił o rozrzućnościach i zdzierstwach, które wewnątrz rzeczpospolitej są popełniane. Ministra wewnętrznego Ragazzi mocno obwiniano, o wiele samowolnych czynow i nadużycie władzy. Na teyże samej selsy Lattanzi żalił się na nieiaką opiekę, w której rzeczpospolita Francuzka utrzymuje Cysalpińską, co przeszkadza dyrektoryatowi i ciału prawodawczemu wydania natychmiast wojny dworowi Rzymskiemu, żądał przynajmniej, aby postanowiono, że wszystkie Cysalpińskie woyska na wyprawę tę pod rozrządzenie Francyi oddane będą.

D O N I E S I E N I A.

W drukarni Jana Maya na Floryańskiej ulicy wyszła nowa książka, służąca razem do zabawy i nauki pod tytułem: Idzi Blas Niemiecki, czyli przypadki Piotra Klaus w trzech częściach in 8vo. Zł: pol: 7.

Tamże dostanie jeszcze kalendarzykow kieszonkowych na rok 1798, w których oprócz kalendarza Francuzkiego, dla czytających pisma publiczne wielce potrzebnego, wiele innych użytecznych znajduie się ciekawości. W papier oprawny kosztuje Zł: pol: 1. - 18. a w puźderku Zł: pol: 2.

Nomine Caes. Regiae Magistratus Urbis Metropolis Cracoviae, Regni Galliciae occidentalis. Illustribus Magnificis Xaverio Kniaz Maisalski & Helenae Kniaziowa de Maisalskie imi. Voti de Ligne 2di. Potocka medio praesentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Reverendus, Franciscus Ceypler ad Magistratum huncce Cracoviensem adversus eos in causa sua puncto solutionis f. p. 1000 cum provisione per 8 à 100 inscripta, titulo successioneis patensorum, sub praesent. 28 8br. 1797 Nro. 641 lide-lum porrexerit, iudicique opem quoad id iustitia exigit imploraverit Cum autem Magistratus hisce ob ignotum Eorum habitationis locum, vel plane a Caes. Regiis haereditariis terris absentiam ipsis sub hodierno hic loci degentem Advocatum Dnum. Lieblich, obveniendū ipsorum periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate praescripti pro Caes. Regiis haereditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo iidem hisce finem in eum admonentur, ut tempore adhuc opportuno ipsi compareant vel Curatori dato, si quae forte haberent, juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium

quempiam Mandatarium constituent, foroque huic denominent & pro ordine præscri-
pto ea juris adhibeant media, quæ ad suam defensionem maxime efficacia esse judi-
caverint, ut pote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sint
imputandæ, Ita enim sanciant præscriptæ pro Caes. Regiis hæreditariis terris leges.

Gelinck. m. p.

Wohlmann m. p.

J. Wytyszkiewicz m. p.

A. Florkowski m. p.

Ant. J. Foistemantel.

*Ex Consilio Cæs. Regii Magistratus Urbis Me-
tro: Cracoviæ die 30 Mensis Iobris Anno 1797.*

V. Lichocki.

affixum die 29 Januarii 1798.

Jacobus Pączkowski Expe.

Wieś Okonin w Tarnowskim cyrkule do funduszu Religii należąca dnia 19 mar-
ca roku przyszłego 1798 w Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych admini-
stracyi we wschodniej Galicyi z rana o godzinie 9 naywięcey podającymy przedana
będzie.

Fiskalna czyli naypierwey wywołać się mająca cena wynosi 16892 zł: ryń 35-
kr. z tym każdy chęć kupienia mający Rytgeldem czyli wadio od 1639 zł. ryń. 15 kr.
za które prowizyi domagać się nie może, opatrzony być powinien.

Rubryki intrat są.

1128	dwóchciątych dni pańszczyzny po 6 kr.	112	zł. R. 48 kr.
2155	dni pieszych pańszczyzny po 4 kr.	143	— — 40 kr.
23	Sztuk kapłonow po 7 ½ kr.	2	— — 52 ½ kr.
1	Wieprz karmiony od młynarza	3	— — —
	Czynsz gruntowy w gotowiznie	1	— — 28 kr.
	detto detto od pastwiska	16	— — 30 kr.
Od 130	Morgow 1252 □ sążni pańskich pół	343	— — 16 ½ kr.
18	detto 109 detto łak	40	— — 38 ½ kr.
1	detto 1224 detto ogrodow	5	— — 58 ½ kr.
18	detto 7 detto pastwiska	6	— — 45 kr.
	Dochod z propinacyi po odtrąconym czopowym	96	— — —
	detto z młyna	30	— — 50 kr.

summa intrat 803 — — 47 kr.

Rubryki wydatkow

Podatek dominikalny	26	—	—
Militarny	1	—	—
Dziesięcina Proboszczowi w Lubszynie rocznie	2	—	— 30 kr.
Koszty na rząd czyli Regię nie odtrącają się, ponieważ do- chod z gruntu na proste czynsze wyrachowany jest, na utrzymanie zaś pożytecznych budynkow 10 od sta od ceny ich po 475 zł. r. odtrącają się	47	—	— 30 kr.

summa wydatkow 77 — — —

Odtrąciwszy te expens [od wyżej wyrażonych dochodow zo-
staie czystey intraty 726 — — 47 ½ kr.

Które po pięć od [sta rachując czynią kapitał	14535	—	— 47 ½ kr.
Do tego cena lasu po	1082	—	— 24 kr.
i taxa potrzebnych budynkow po	1274	—	— 23 ½ kr.

summa tedy całego kapitału wypada 16892 — — 35 kr.

Opisanie tej wsi, razem z otaxowaniem i wyraźnym dochodow wyrachowaniem

każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przejrzyć może, które też akta wsam dzień aukcyi przy przeczytaniu przedaży kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przejrzenia podane będą.

Od Ces. Kr. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3go grudnia 1797.

Leopold Heysler, dyrygujący administracyi adjunkt.

Wieś Lubla w Jasielskim cyrkule do funduszu Religii należąca d. 13go Marca roku 1798 we Lwowie w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi z rana o godzinie 9 więcej podającemu przedana będzie.

Fiskalna czyli najpierwey wywołać się mająca cena wynosi 31221 zł. ryń. 23 $\frac{1}{2}$ kr. zatym każdy chęć kupienia mający rytgieltem czyli vadio na 3122 zł. ryń. 14 kr. za które się prowizyi do magac nie może, opatrzone bydz powinien.

Rubryki intrat są następujące:

2496 Czworociągłych dni pańszczyzny po 12 kr.	499 zł. ryń. 12 kr.
7592 dni pieszych pańszczyzny po 3 kr.	379 — — 36 kr.
54 detto detto od komornikow po 3 kr.	2 — — 42 kr.
2432 korcy chmielu po 20 kr.	10 — — 40 kr.
108 sztuk przędzy po 15 kr.	27 — — —
Czynsze od gruntu w gotowiznie	20 — — 39 kr.
detto od łąk i ogrodow detto	8 — — —
378 korcow $\frac{1}{2}$ garcow pańskich pol	394 — — 28 $\frac{1}{2}$ kr.
63 detto 9 $\frac{1}{2}$ detto . . . łąk	42 — — 7 $\frac{1}{2}$ kr.
3 detto 6 detto . . . ogrodow	3 — — 49 $\frac{1}{2}$ kr.
3 detto 1 $\frac{1}{2}$ detto . . . pastwiska	— — — 54 $\frac{1}{2}$ kr.
Dochod z propinacyi	387 — — 30 kr.
Detto z mtyaa	8 — — 48 kr.
summa intrat	1775 — — 26$\frac{1}{2}$ kr.
Wydatki.	
Podatek dominikalny	78 — — —
Zamiast dziesięciny	62 — — —
Koszt na rząd czyli Regię po 10 od sta	178 — — 32 $\frac{1}{2}$ kr.
summa intrat	318 — — 32$\frac{1}{2}$ kr.

Odrąciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych docho-

dow zostaje czystey intraty na.

Które rachuiąc po pięć od sta czynią kapitał po	1466 — — 54 $\frac{1}{2}$ kr.
Do tego cena lasu	29338 — — 5 kr.
I taxa potrzebnych ekonomicznych budynkow	1410 — — 15 kr.
	473 — — 3 $\frac{1}{2}$ kr.

summa tedy całego kapitału jest

31221 — — 23 $\frac{1}{2}$ kr.

Opisanie tej wsi razem z otaxowaniem, i wyraźnym dochodow wyrachowa- niem każdy chęć kupienia mający w kancelaryi C. K. dobr kameralnych admini- stracyi każdego dnia przejrzyć może, które też akta w dzień aukcyi przy przeczyta- niu przedaży kondycyi zgromadzonym chęć kupienia mającym do przejrzenia podane będą.

Od C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

We Lwowie dnia 14go grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Dobra Niewiarow ze Swidowką, Zieloną i Podogrodziem w Bochnieńskim cyr- kule, do funduszu religii należąca dnia 20 Marca roku przyszłego 1798 z rana o godzi- nie 9 w kancelaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we Lwowie najwięcej po- dającemu przedane będą.

Pierwsza wywołać się mająca cena wynosi 19,934 zł: ryń: 22 $\frac{1}{2}$ kr: zatym każdy

chęć kupienia mający rytgoldem czyli vadio po 1993 zł: ryń: 27 kr: opatrzony być powinien.

Rubryki intrant są następujące.

780. Czworciągłych dni pańszczyzny po 5 $\frac{1}{2}$ kr:	57	Z:	R.	—	K.
2340. Dni pieszych pańszczyzny po 2 $\frac{1}{2}$ kr:	112	—	—	30	—
Czynsze gruntowe w gotowiznie	2	—	—	13	—
35. Sztuk kapłonow po 7 $\frac{1}{2}$ kr:	4	—	—	22 $\frac{1}{2}$	—
3. Kopy 15 sztuk iay, kopa po 10 kr:	—	—	—	32 $\frac{1}{2}$	—
300. Sztuk przędzy po 1 $\frac{1}{2}$ kr:	6	—	—	15	—
Od 288 morgow 971 $\frac{1}{2}$ □ sążnia pańskich pol przy Niewiarowie czystego pożytku	573	Z.	R.	59 $\frac{3}{4}$	K:
Od 37 morgow 763 □ sążni przy Podogrodzie	84	—	—	45	—
	658	—	—	44 $\frac{1}{2}$	—
Od 21 morgow 900 □ sążni pańskich iak przy Niewiarowie	32	—	—	40 $\frac{3}{4}$	—
5 detto 1593 Podogrodzie	9	—	—	5	—
	41	—	—	45 $\frac{1}{4}$	—

W pastwiskach przy Niewiarowie 11 morgow 137 □ sążni

Podogrodzie 4	1341				
razem 15	1478			5	— 18 $\frac{1}{4}$
Od Niewiarowskiego mlyna na dwa kamienie, i od tamiecznych pańskich więcej iak 6 morgow zawierających gruntow	40	—	—	30	—
Dochod z propinacyi odrąciwszy nakłady	77	—	—	33 $\frac{1}{4}$	—

Summa dochodow . 1024 — — 44 $\frac{5}{8}$

Rubryki wydatkow.

Zamiast dziesięciny do skarbu funduszu religii w Nie. dominiach rocznie	9	—	—	45	—
Koszt na rząd czyli regię po 19 od sta od owey intraty	102	—	—	28 $\frac{1}{2}$	—
Podatek dominikalny	99	—	—	22	—

Summa wydatkow . 211 — — 25 $\frac{3}{4}$

Odrąciwszy te wydatki od wyżej wyrażonych dochodow zostaje rocznie czystego dochodu 813 zł. r.

9 $\frac{3}{4}$ kr. które po 5 od sta rachując daia kapitał	16263	—	—	5	—
Do tego cena lasu	2107	—	—	30	—
i Taxa potrzebnych budynkow	1563	—	—	47 $\frac{1}{4}$	—

Summa tedy całego kapitału wypada . 19934 — — 22 $\frac{1}{4}$

Otaxowanie z wyrażnym dochodow wyrachowaniem każdy chęć kupienia mający w Kancellaryi C. K. dobr kameralnych administracyi każdego dnia przyrzec może, które też akta w dzień aukcyi wszystkim zgromadzonem chęć kupienia mającym do przyrzeczenia podane będą.

Od C. Krol: dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 3 grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Imieniem C. K. sądow szlachec: Krakows: zachod: Gallicy: oznaymuie się P. Bogusławowi Rożyckiemu dobr Karczow i Kapie dziedzicowi edyktem ninieyszym: iż Marcin Pawłowski ze wsi Skrzypaczowic u tychże sądow Krakows: o zapłacenie 22 ezer: zł: przeciw niemu notę podał, i opomoc sadu, ile sprawiedliwość wymaga, do: praszal się. Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości gdzie oskarżony zostaje, albo

czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znayduie się, temuż P. Bogusławowi Roży-
kiemu tuteyszego patrona Miłkowskiego, z iego niebezpieczeństwem i iego kosztem,
kuratorem postanowily, z którym proces, podług przepisane go dla C. K. państw dzie-
dzicznych sadownictwa rozpoczęty i ukończony będzie; przeto on niniejszym
edyktem, tym końcem upomina się ażeby dnia 28 kwietnia 1798 r. o godzinie 10 z
rana do procesu usnego sam się stawił, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te
kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona o-
brał i tego sadowi tuteyszym wymiecił, i podług przepisu tych środków prawa uży-
wał, która do poparcia swej sprawy najskuteczniejszymi byćdź sadi: ile że w
przeciwym przypadku, wypadki nie pomyślnie z zaniedbania i zwłoki wynikać mo-
gące, sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem prawa dla C. K. krajow
dziedzicznych opiewają.

Z Rady C. K. sadow szlach: Krak: zachod: Galicyi.
Dnia 27 Stycznia 1798.

W niebytności JW. Prezesa:

Piekarski. mp.

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Gellinek mp.

Podług od Przesw. C. K. salin dyrekcyi pod daiem 14 currentis zasłzey dyspo-
zycyi, będą wszystkie w roku terażniejszy z solą do magazynow zachodniey Gali-
cyi nadwiślanych J. C. Kr. Moi spływać mające galary, na dniu wtym następującego
miesiąca marca r. b. o godzinie oley zrana w tuteyszym C. Kr. urządzie spławu Solne
go tu na komorze dawniey celney teraz się znaydującym, więcey dającemu (plus of-
ferenti) przez licytacyą odprzedane. Wszyscy tedy rzeczónego kupna sobie życzą-
cy do tego aktu, na czas, i miejsce wyzey oznaczone się zapraszają, którym na wstę-
pie do wspomnionego urzędu, dalsze warunki natychmiast wiadomo uczynione
będą.

Przez C. K. urząd spławu Solnego w Podgurzu dnia 16 lutego 1798 roku.

Ferner de Ferenberg

C. K. spławu Solnego urzędu kommisarz

Gozdowski. Kontroler.

Z C. K. pełnomocney Zadworney kommissyi Galicyi zachodniey.

Znaczna liczba dobr rządowych ma byćdź sprzedana albo w dzierżawę wielo-letnią puszczoną.

Podług naywyższego nadwornego dekrétu dedato 8. ianuarii raczyła Jego Cesarzsko-Królewska
Apostolska mość nayłaskawiey rozporządzić, ażeby końcem uwolnienia kraju od obszerney administracyi
dobr, wszystkie owe rządowe dobra we wszystkich dziedzicznych prowincyach, które osobliwszy
względ pod nieposredniym dozorem publiczney administracyi trzymać nie doradza, od czasu do
czasu sprzedane lub w wielo-letnią dzierżawę puszczone były tudzież, że dla iak tylko byćdź możenay-
mniejszego skrócenia manipulacyi interesow dobra takowe tyczących, oraz dla dopuszczenia kupcow
lub dzierżawcow do przedkley niewzruszoney possessii tychże dobr osobna nato wyznaczona byćdź ma
kommissya z przybraniem do niey główney rządowej kontroli i nadwornej kamer-prokuratury, pod
prezydencyą C. K. finansowego ministra, która to kommissya z owych w każdey dziedzicznej prowincyi
leżących rządowych i publicznych funduszowych dobr te, które do przedaży lub puszczenia w dzier-
żawę przyzwolite są, wybierze, a tak względem wyboru, iako też dla niewystawienia na potym kup-
cow lub dzierżawcow na niepewność, także i względem sposobu, iak cena poprzednicza ułożona i
względem formalności i porządku, iakimi licytacya takowych dobr przedsięwzięta byćdź ma, Nayia-
śnieyszemu Panu poda projekt.

Według tego przepisu uskutecznioma będzie zaty m na ten czas licytacya tych dobr: Jego C. K. A. Mość
raczyła wszelako wyzey rzeczóney kommissyi nadać moc, w osobliwszych przypadkach w którychby życzący
takowego kupna lub dzierżawy, czyli to ciż krajowi czyli cudzoziemcy są, o wypuszczenie oznaczonych dobr
starali się, aby tym podobne petycyje natychmiast na rozważy wzięte, i Nayiasniejszemu Panu projekt
licytacyi takowych dobr nawet i weześniey iakby na nie koley przypadła, podany był.

Nayiasniejszy Pan chce oraz nayłaskawiey dozwolić, ażeby przy sprzedaży takowych rządow-
ych dobr trzecia część ilości przedażney czyli tak zwanego Grosza kupnego w 4. lub 5. procentowych
publicznych rządowych i stanowych skarbowych obligacyach al pari przyjeta była.

Na koniec ma być za sprzedane dobra kameralne wyprowadzona summa, stosownie do wyrażonego rozkazu Najwyższego, tym samym sposobem w fundusz załatwienia długów krajowych, który po skończonym wojnie założony będzie; włożona, iakim summy za sprzedane dobra publicznych funduszów wybrane zawdy majątkowi pierwiastkowemu swych funduszów przywrócone być musza, w tym więc zamiarze włożyła J. C. K. A. mości instancyi nadworney finansowey za osobliwszy obowiązek, ażeby ściśle nad tym czuwała, by summy za sprzedaż takowych dobr rządowych spływające z adnym prawem z dochodami pobocznymi zmieszane, lecz w obrachunku osobnym utrzymywane, i wedle rozmaiłości dobr, za które przychodzą, względnie tym funduszem oddawane były, do których należą, lub którym przeznaczone są.

Równie zatym iako dla wykonania tego najwyższego zlecenia kommisysa do tego wyznaczona przy C. K. nadworney instancyi finansowey natychmiast złożona została, i już wyborem dobr sprzedać lub w dzierżawę pusić się mających; i ułożeniem cen sprzedaży zatrudniać się poczęła; tak też podała się ta najwyższa uchwała J. C. K. A. mości niniejszym publicznie do powszechney wiadomości. w Krakowie dnia 26. stycznia 1798.

Jan hrabia de Wagensperg.

Dla zaprowadzenia ściślejszey komunikacyi między miastami Lwowa, Krakowa, Wiednia i innemi miejscami w krajach Cesarskich, i dla tym większego przez to ułatwienia handlu, J. C. K. Mei skarkowa i handlowa kancelarya, stosownie do Nadworney dekrety d. 2 października roku przeszłego i d. 21 stycznia bieżącego roku, raczyła postanowić, że od d. 1 marca b. r. zamiast co 14 dni chodzącego dotąd między Lwowem i Krakowem delizansu, czyli wozowey po-ży, będzie co 8 dni chodził, i tak urządzony będzie, że Lwowski delizans wiednym tygodniu z Cieszyna na Weikirchen, a w drugim na Opawę do Ołżumunca stawać będzie i tym sposobem znowu nazad.

O tym Najwyższym urządzeniu uwiadomia się Publikum, z tym dodatkiem, że czas odchożenia i przybywania deleżansu zostanie się ten sam iak dawniey, i stosownie do niego 1wszy deleżans odeydzie do Lwowa ztąd d. 1 drugi d. 8, a trzeci d. 15 marca i t. d. a ztamtąd przybędzie 1wszy d. 2, drugi d. 9, a trzeci d. 16 marca, i zaraz do Wiednia expedyowany będzie; ; zaczyn podroźni musza się dzień przedtym zgłaszać, równie iako i pakiety, pieniądze &c. oddawane być musza. W Krakowie e. 8 lutego 1798.

Z C. K. Delizansowey expedycyi.

Habel.

Winkler

Delizansu exp. Kontrol.

Cef. Krol. Galicyi zachodniej sady Szlacheckie krakowskie, wszystkich, którym o tem wie-dzieć należy, niniejszym uwiadomiaia, że po JW. Ime Panu hrabim Auerspergu, który do prześwieta sądow apellacyynych iest przeniesiony, w tychże Ces: Kro: sadach szlacheckich, C. K. konsyliarza miejsce wakuie; dla czego wszystkim tym, którzy tego urzędu dostąpić pragną, i do osiągnięcia ie-go zdątnemi się być sadzą, zaleca się: by ządania swoje swoje stosownie do rozdziału XL. sądow-nictwa ułożone, przed końcem lutego roku bieżącego tu do C. K. sądow szlacheckich podali, gdyż poźniej podane bezskuteczne będą. W Krakowie d. 3 Lutego 1798 roku.

W niebytności JW. Prezesa:

Franciszek Borgiasz Pickarshi.

Darowski.

Olechowski.

Z Rady Cef. Krol. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniej Galicyi.

Elser.

Z Szrany C. K. Pełnomocey Komissyi Zadworney Galicyi Zachodniej.

O Przeniesienie Sandomierskiego Rewizoryatu do Krasnika, i onadaney tamteyszym Kupcom łasce donosi się niniejszym.

Nadworzym dekretem pod 19. grudnia r. p. zostało pozwolono, że zostaiacy dotąd w Sando-mierzu rewizoryat Celny do Krasnika przeniesiony, i Kupcom Krasnickim, iezeli znaczny handel tran-sitowy prowadza pozwolono być może, towary na ten koniec przeznaczone, tamże na kilka niedziel, iednak pod ściślym urzędowym przypieczetowaniem wspólnym, składać. Gdy zatym to przeniesie-nie, iako też i nadanie łaski w miesiącu lutym tego roku uskutecznione być ma; podaie się przeto ta odmiana niniejszym do powszechney wiadomości. W Krakowie dnia 22. Stycznia 1798.

Paweł baro d Martini